

MERHUM OSMAN AVCI ANISINA

Değerli gönül dostum ve sevgili Osman abim.

Her sabah fakültedeki odama geldiğimde gün olmamıştır ki senin Rize aksanlı sesin odamın bulunduğu 3. Kattaki koridorda yankılanmamış olsun. Koridordaki ayak seslerinden senin gelmekte olduğunu anlamakta hiç zorluk çekmezdim. Senin fakültedeki ikinci adresinin bu koridor olduğunu söylersem fazla bir abartı yapmamış olurum. Bu koridorda bulunan odalardan en sıklıkla uğradığın yerler değerli hocalarımız Prof.Dr. Fehmi DURUKANOĞLU, Prof.Dr. Ercan KÖSE, Prof.Dr. Kadir SEYHAN ve benim odalarımızdı. Sabah çay bazen de kahvaltı sohbetlerimiz senin daima güleç olan yüz ifadenle başlar ilerleyen dakikalarda seni kızdırmamız nedeniyle adeta bir tartışmaya dönerdi. Sen yanımdan ayrılırken "ne haliniz varsa görün kabahat buraya gelende" deyip çıkarken Kadir hocamızın da senin ardından "selamete, güle güle" diye seslenişini bugün de hala duyar gibiyim. Bu durum hemen her gün tekrar ederdi.

Belirtmeye mahal yok ki aramızda, seni de bizlere doğru çeken sarsılmaz bir güven ve derin bir gönül bağı mevcuttu. Aziz ruhunu temin ederim ki dostların ve sevenleriyle yapmış olduğun paylaşımlar ve yaşamış olduğun aziz hatıralar tarafımızdan canlı tutulmaktadır.

Bu satırları yazarken hissettiğim duygulardan sonsuza göç etmiş aziz ruhunun haberdar ve şad olmasını yüce rabbimden niyaz ederim.

Prof.Dr.Cemal DİNÇER